இன்ற போல் 1980 களில் தொடர்ச்சியான அடக்குமுறைகளை மாணவர்கள் எதிர் கொண்டனர். இதன் போது 1986ம் ஆண்டு யாழ் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், மனிதனாக வாழ்வதற்காக வீ திகளெங்கும் இறங்கிப் போராடினார்கள். அடக்குமுறையால் அடங்கி, ஓடுங்கி உறைந்து கிடந்த தமிழ் சமூகம், மாணவர் போராட்டத்துடன் தனக்கு விடுதலை கிடைக்கும் என்று நம்பியதால், தன்னையும் கூட இணைத்துக் கொண்டது.

இந்த வகையில் மாணவர்கள் போராட்டத்தினுள் முழுச் சமூகத்தினதும் கோரிக்கையை உள்ளடக்கும் அரசியல் கோரிக்கையுடன் போராடத் தொடங்கினர். "மக்களுக்கு எழுத்து, பேச்சு, கருத்து, பத்திரிகைச் சுதந்திரம் வேண்டும்" என்று கோரியதுடன் "மக்களுக்கு விரும்பிய அரசியல் ஸ்தாபனங்களில் இருக்கவோ அரசியல் நடத்தவோ சுதந்திரம் வேண்டும்" என்று போராடினர். மனிதனின் அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட நிலையில் எழுந்த மாணவர் போராட்டம், இந்தக் கோரிக்கைகளை மூன்வதைத்தது.

இதை மக்களுக்கு வழங்கினால் தாங்கள் "அரசியல் அநாதையாகிவிடுவோம்|" என்று கூறி தூண்டுப் பிரசுரத்தை வெளியிட்ட தசேியவாதிகள், அத்தோடு நின்றுவிடாமல் மாணவர்கள் மீ து அடக்குமுறைகளை ஏவினர்.

இக்காலத்தில் வெளியாகிய மாணவர் தூண்டுப் பிரசுரம் ஒன்றின் தலையங்கம் "நாம் பசேவணேண்டும்! எழுத வணேண்டும்!! வாழ வணேண்டும்!!! அதற்காக நாம் போராடுகின்றோம்" என்றது. நாங்கள் மனிதனாக வாழ வணேண்டும் என்றால், போராட வணேண்டும். இது தான் மாணவர் இயல்பு.

நடந்த மாணவர்கள் போராட்டம் பற்றி சூட்டுக்கொல்லப்பட்ட பல்கலைக்கழகப் பரோசிரியர் ராஜனி திரணகம தனது 'மறிந்த பனை" என்ற நூலில் "தமது அயலவர் ஓர்வர் திடீ ரனெக் கடத்திச் சலெல்லப்பட்டுக் காணாமல் போனால் மக்கள் அது பற்றிப் பாராமுகமாயிருந்தனர். இவ்வாறு இருக்கத் தயாராயில்லாத சிலர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாவர். .... பல்கலைக்கழக மாணவர்கள்... விவகாரத்தின் போது, இத்தகயை சூழ்நிலைகளிலே, அவர்கள் தூணிகரமாகச் சயெற்பட்டார்கள். .... அது பரெுமளவில் உற்சாகத்தைக் காட்டுகின்ற மாற்போக்கு இயக்கமாயிருந்தது. ... இதன் தலைவர்கள் பலரும் சமூகத்தின் கீ ழ்மட்டத்திலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான சாதாரண பணெ்களும், அவசியமானதும் மூத்தவர்கள் சயெ்வதற்கும் பின்வாங்கியதுமான ஒன்றசை் சயெ்வதில், அரியதொருதுணிவகை் காட்டினார்கள்." என்று இந்தப் போராட்டம் கூறித்த தனது கூறிப்பில் எழுதியிருக்கின்றார். இன்று எது தவேை என்பதை,

மாணவர்களுக்குமான இக்கற்றை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

இப்போராட்டத்தில் ஈடுபட்ட மாணவர் ஒருவர் இரகசியமாக கடத்திச் சென்று நீண்ட நாள் சித்திரவதைக்குள்ளாகிய நிலையில், அவர்களிடமிருந்து தப்பி பல்கலைக்கழகத்தில் ஆற்றிய உரையில் ".. நாம் தமிழீழத்துக்காகப் போராடிய காலகட்டங்களில் இப் பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பமுதலே, வகுஜனப் போராட்டம் என்பதை முதன்முதலில் பல்கலைக்கழகம் தான் வளிப்படையாக முன்னெடுத்தது. தமிழீழத்தை ஆதரித்தும் பகிரங்கமாகப் போராடியது இப்பல்கலைக்கழகம் தான். அந்தவகையில் இப் பல்கலைக்கழகம் ஓர் பாரம்பரியத்தை முன்னெடுக்கின்ற வகையில், முன்னெடுக்கின்ற நிலையில், இப் பல்கலைக்கழகத்தில் நான் வந்த காலகட்டத்தில், பத்திரிகைச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம் ஸ்ரீ லங்கா அரசினால் மறுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்நிலையில் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கும் இப் பல்கலைக்கழகம் முழுமையான ஆதரவையும் முழுமையான பங்களிப்பையும் செலுத்திக் கொண்டிருந்தது.

84ம் ஆண்டுக்கும் முன்பு ... (தமிழீழ அரசியலுக்கும்) ஓர் கோட்டையாகவே இப் பல்கலைக்கழகம் விளங்கியது. அதற்குப் பிற்பட்ட காலங்களில் இப் பல்கலைக்கழகத்தில் ... (இயக்கங்களின்) அணுகுமுறைகள், மாணவர் மீதான தாக்குதல்கள் என்பது பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் எதிராகத் திரும்பிய போதும், இங்கும் நாம் அவர்களுக்கும் எதிராகப் போராட வேண்டிய ஓரு சூழ்நிலை எழுந்தது. அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் ஸ்ரீ லங்கா அரசினால் பறிக்கப்பட்டிருந்த பத்திரிகைச் சுதந்திரம், கருத்துச் சுதந்திரம் தமிழீழத்தில் ...(இயக்கங்களால்) பறிக்கப்பட்டது. அதாவது 85ம் ஆண்டு (இயக்க) .. அழிப்புக்குப் பிற்பாடு முற்றுமுழுதாக தமிழீழத்தில் இருந்த கருத்துச் சுதந்திரம் பத்திரிகைச் சுதந்திரம் முற்றாகவே அழிக்கப்பட்டது. ஓரு மாணவன் அல்லது ஓரு சமூகத்தில் உள்ள மனிதன் எந்தவொரு கருத்தையும் பகிரங்கமாகக் கூற முடியாத ஓரு நிலைமை உருவானது.
இதனை தமிழீழத்துக்காகப் போராடுகின்றோம், தமிழீழத்தில் உள்ள மக்களுடைய சுதந்திரத்துக்காக போராடுகின்றோம் என்று கூறிக்கொண்டு, இந்த மக்களுடைய உரிமைகள் பறிக்கப்பட்ட நிலைமையில் நடந்ததது." இன்று சுய உணர்வை இழந்து சுதந்திர உணர்வுகளை இழந்து நிற்கும் வரலாற்றுத் தொடர்சிக்கான காரணி இது தான்.

மக்களும் மாணவர்களும் அன்று இரண்டுவிதமான கடும் ஒடுக்குமுறைகளுக்குள், முரண்பட்ட அரசியல் சூழலுக்குள் நின்று போராடினார்கள். தங்கள் சுதந்திரத்துக்காக, தங்கள் சமூகத்தின் உயிர் மூச்சுக்காகப் போராடினார்கள். அடக்குமுறையைக் கண்டு அடங்கி ஒடுங்கிக் கிடக்கவில்லை. தானும் தன்பாடும் என்று ஒதுங்கிக் கிடக்கவில்லை.
இதே காலத்தில் வளியான மற்றொரு தூண்டுப் பிரச்சாரத்தின் தலையங்கம் 'றாக்கிங்

என்பது பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் ஒரு பண்பாட்டு அம்சமா!" என்ற கேட்டு ராக்கிங்கிக்கு எதிரான ஒரு போராட்டத்தைக் கூட தொடங்கியது.

மரபான வலதுசாரிய கூறுகளைக் கடந்து இடதுசாரியப் பாரம்பரியம் கொண்ட மூற்போக்குக்கு கூறாக மாணவர் போராட்டம் வளர்ச்சி பெற்றது. வெறும் மாணவர்கள் விவகாரங்களைக் கடந்து சமூகத்தின் பால் அக்கறை கொண்டதுடன், தன்னையும் இணைத்துக் கொண்டது. சமூகத்தை தன்னுடன் இணைத்துக் கொள்ள மூனைந்தது. தனது போராட்டத்துக்கு சமூகத்தில் ஆதரவகைகோரியும், சமூகத்தில் பல மூனகைகளில் நடந்த போராட்டங்களில் தன்னை இணைத்துக் கொள்ளும் ஒரு பூதிய அரசியல் பாரம்பரியம், யாழ் பல்கலைக்கழகப் போராட்டத்தின் போது உருவானது. எந்தளவுக்கு மாணவர்களும், மக்களும் போராட்டங்களில் ஓருங்கிணைக்கப்பட்ட அமைப்பாக்கப்படுகின்றரோ, அந்தளவுக்கு ஒடுக்குமுறைகளையும் எதிர்கொள்ள மூடியும்.
இதைத்தான் அன்ற மாணவர் சமூகம் சயெ்ய மூனைந்தது. இந்த அனுபவத்தை இன்ற விரிவாக தரிந்தது கொள்ள வணேடியிருக்கின்றது. சமூகமும், மாணவர்களும் உயிர்ப்பூள்ள சமூக உறவாக மாற இது உதவும்.
தமிழ் மாணவர்களின் இன்றயை நிலை இன்ற இலங்கை வாழ் ஓடுக்கப்பட்ட மக்கள் மலோன பொது அடக்குமூறயையும், தமிழ் சமூகம் மீ தான மலேதிகமான இனவொடுக்குமூறயையும் காணப்படுகின்றது. அதநேரேம் கடந்தகால அரசியல் தமிழ் மக்களை சயெலற்ற நிலைக்கூத் தள்ளியிருக்கின்றது. தமிழ் மக்கள் இன்றயை இந்தச் சூழல் உருவாகுவதற்கு, 2009 க்கு மூந்தயை இர ஓடுக்குமூறகைளும் காரணமாக இரூந்திருக்கின்றது. மக்களின் சூயமான சயெற்பாடுகள் அனைத்தும் அழிக்கப்பட்ட, அதன் நீ ட்சியாகவே இன்ற தமிழ் சமூகம் நடபை்பிணமாகி இருக்கின்றது.

ஏன், எதற்கு என்ற களே்வி கடேடும் அதை மாற்ற மூனயையும் மாணவர் சமூகத்தின் பொது ஆற்றலை இது மூடமாக்கியிருக்கின்றது. இலங்கயைில் தமிழ் மாணவர்கள் சயெலற்றுப்போய் இருக்கின்றனர். நாட்டின் பொதுவான நிகழ்வுகள் சார்ந்த சிங்கள மாணவர்களின் சயெற்பாடுகள் கூட, தமிழ் மாணவர்கள் மத்தியில் இருப்பதில்லை. பல்கலைக்கழங்களில் கற்கின்ற தமிழ் மாணவர்கள், சிங்கள மாணவர்களில் இரூந்து ஓதுங்கியும் வாழ்கின்றனர். அதநேரேம் விசடேமாக பரேினவாத ஓடுக்குமூறயை எதிர்கொண்டு வாழும் தமிழ் மாணவர்கள், அதை எதிர் கொள்வது கிடையாது. மாறாக ஓதுங்கியும், ஓடுங்கியும் தனிமபை்பட்டு வாழ்கின்றனர்.

தமிழ் மாணவர்கள் மலோன பரேினவாத ஓடுக்குமூறயை எதிர்கொள்ள, சிங்கள மாணவர்களுடன் இணைந்து நிற்பதன் மூலம அதை எதிர்கொள்ள மூடியும். பொதுவான விடயைங்களில் தமிழ்-சிங்கள மாணவர்களின் ஒன்றிணைந்த பொதுச் சயெற்பாடுகள் தான், கூறிப்பான விடயைங்களிலும் தோழமயைுடன் பயணிக்க வகைக்கும்.

இந்த வகையில் மாணவர்களே உரிய தூண்டுதலை தமிழ் மாணவர்கள் மீது எந்த கட்டமைக்காத வரை, உரிமைகளும் சமூகம் என்பது நெடுங்காலமாக அடங்கியொடுங்கிப் போகவே வகைசெய்யும். இது சமூகத்தை மேலும் பலவீனமாகவே செய்யும். சுயாதீனமான, சுதந்திரமான மனித ஆற்றலை வளர்த்தெடுக்கவும், அதை மீது எந்த கட்டமைக்கவும் கடந்தகால மாணவர்களின் ஆற்றல் பற்றிய வரலாற்றுப் பார்வையையும், அனுபவங்களையும் உள்வாங்கிக் கொள்வது அவசியம்.

இலங்கையில் ஓடுக்கப்பட்ட அனைவருக்குமான பொது ஓடுக்குமுறையும், தமிழ் தேசம் சார்ந்த பரினவாத ஓடுக்குமுறையையும் எதிர்கொள்ளும் தமிழ் மாணவர்கள், இன்று ஓடுங்கிக் கிடக்கும் வரலாற்றுக் காரணம் என்ன?
1.தமிழ் மக்கள் மேலும், மாணவ சமூகம் மீது தும் தொடர்ச்சியாக கையாண்ட பரினவாத ஓடுக்குமுறையும், இனவழிப்பும்
2.சுயாதீனமான சுதந்திரமான மாணவர் சயெற்பாட்டை மறுத்து, தமிழ் தேசியம் சார்ந்த ஆயுதம் ஏந்தியவர்கள் கையாண்ட பொதுவான ஓடுக்குமுறை
3.சிங்கள மாணவர்கள் தமிழ் மாணவர்கள் மேலான இந்த இரட்டைச் சுமைக்கு எதிராக, குரல் கொடுத்து கரம் கொடுக்காமை
பொதுவான இந்த வரலாற்றுக் காரணங்களால் தமிழ் மாணவர்கள் ஒதுங்கியும், ஓடுங்கியும் தனிமைப்பட்டும், சயெலற்றும் கிடக்கின்றனர்.

சமூகத்தையே இன்று மாற்றாகச் சயெலற்றதாகி இருக்கின்றது. எதையும் களேவி கடேகவும், மாற்றவும் மனையும் மாணவருக்கே உரிய பண்பை மாணவர் சமூகம் இழந்து நிற்கின்றது. ஓடுங்கி ஒதுங்கி வாழ்கின்ற நிலையா, மாணவர்களின் இயல்பு! இல்லையெனின், ஏன் இந்த நிலை இன்று? இதகை் களேவிக்குள்ளாக்க வணே்டியுள்ளது. இதை மாற்றுவது எப்படி? தனித்து ஓடுங்கிக் கிடப்பதன் மூலம் இதை மாற்ற முடியாது.

மாறாக தனித்து நின்று இதை எதிர்ப்பதன் மூலம், சுய அழிவுக்கு சலெ்ல முடியாது. மாறாக கூட்டாக சயெற்படுவது அவசியம். அதை தனித்து தமிழ் மாணவர்களாக ஒதுங்கி சயெற்படுவதன் மூலம், தனிமைப்பட்டு ஓடுக்குமுறைகைக்குள் சிக்கி அழிவது தவிர்கப்பட வணேடும்.மாணவர்கள் என்ற பொது அடையாளத்தைஉயர்த்தி, அனதை்துக்குமாக ஒன்றிணைந்து போராடுவது அவசியம். இதன் மூலம் ஓர் சமுதாயத்தின் ஓட்டுமொத்த மக்களுக்காக, மாணவர்கள் சிந்திப்பது சயெற்படுவது அவசியம்.
1980 களில் தொடங்கி 1990 வரையான யாழ் பல்கலைகழக மாணவர்கள் போராட்டங்கள், தங்களது சுயாதீனத்தால் பல மரணப்பட்ட சூழலை எப்படி எதிர்கொணட்ு போராடியது என்பதை தமிழ் மாணவர்கள் இன்று தரிந்து கொள்வது அவசியம். இது ஓடுங்கி வாழும் தன்மையில் இருந்து மீள்வதற்கு வழிகாட்டும்.

-தொடரும்

மாணவர் கூரல் 1